

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

Година XXXVI

1979

АВГУСТ

18

Събота

Възниква в основата
през 1948 година

Брой 99 (4242)

Цена 3 стотинки

Ново изделие на конвейера

В чест на Празника на свободата комплексната бригада с ръководител Тодор Митев от Завода за радиотехническа апаратура — Велико Търново започна усвояването на радиоприемник „Кантата“ и неговата модификация с радиотрафопон „Кантата“—2. Новото изделие е дело на конструктора инж. Милко Ив

нов. Изградено е на базата на интегрални схеми, съдържа автоматична донастройка на честотата и е с обхват на дълги, средни, къси и ултра-къси вълни.

В скоро време първите радиоапарати ще зарадват високите потребители.

Пенка МИНЧЕВА

Високо отличие

За постигнати високи успехи в социалистическото съеванение през първото шестмесечие на тази година колективът на СДТ „Хлебопр“ извършва и сладкарство — Велико Търново е отличен с

преходното червено знаме на Министерството на вътрешната търговия и услугите и ЦК на Профсъюза на работниците от отрасъла.

През полугодията обществения производителност на труда в предприятието е повишена с 13,8 на сто, а материалните разходи на 100 лв. стокова продукция са снижени с 1,46 лв. Подобри се качеството и се разнообрази асортиментът на изделията.

Високото трудово отличие вчера бе връчено на колектива от зам.-министъра на вътрешната търговия и услугите Панчо Иванов.

(Соб. инф.)

По пътя към голямата цел

Започна прибирането на захарното цвекло • Добра подготовка в Захарния комбинат • Успехът ще се реши от организацията

Миналата година в ПАК — Горна Оряховица на основата на опита на съветските колхозници и захаровари от Ямполски район, Винишка област, се роди инициативата за производство от всички площи със захарно цвекло по 500 кг била захар от декари. В това обещание намериха практически израз решенията на Единнадесетия конгрес на БКП и Националната партияна конференция за най-ефективно използване на земята, оредствата и предметите на труда и живия труд за получаване на максимален краен резултат. Инициативата получи висока оценка от ЦК на БКП и лично от др. Тодор Живков и бе широко подкрепена от цвеклопроизводителите в окръга и страна.

Работата за постигане на поставените високи цели за почна от първите дни на годината. Механизаторите от агрегатните групи, които отглеждат захарното цвекло, бяха запознати с новостите в промишлените технологии, се извърши в най-благоприятните агрометеорологични срокове, за отглеждане на посевите бяха положени много грижи. Сега предстои най-отговорната задача — прибирането, което започна в началото на седмицата.

За нормалния ход на кампанията беше извършена голяма подготовителна работа. Уточнени са графичните между производителите, Захарния комбинат в Горна Оряховица и транспортните организации, взети са мерки за добро съхранение на цвеклото, изкупувателните пунктове са открити и от няколко дни в комбината непрекъснато пристига суровина.

Обещанията за получаване на 500 кг била захар от декари съчетава усилията и на производителите на цвекло, и на захароварите — разказва директорът на Захарния комбинат Димитър Димитров. — Затова отдавна не сме се готвили така добре за кампанията както тази година. Извършен е висококачествен ремонт на съоръженията, което се потвър

ди и при направените проби. Направихме и някои технологични подобрения, с които искаме да намалим рандема новите загуби. Най-важното за нас е суровината да пристига колкото се може по-бързо и по-свежа.

След навлизането на цвеклокомбайните започна да изниква често проблемът за примесите в цвеклото. При емането на суровината направо от прибиращата техника обаче зависи от чистотата на посевите. Когато в него няма плевели, кореноплодите могат да се приемат направо от комбайните. Като пример за това може да се посочи още от началото на тази кампания Морави, където цвеклото, прибрано с комбайни, се товари направо на вагони без допълнително почистване.

Към създаване на организация, която да осигури нормална работа на комбината, се стремят и в комплексите. — С досегашната си работна колективна на производствените ни участъци създадохме материални предпоставки за изпълнение на даденото обещание — споделя те ролята на социалистическия труд Никола Кушев, главен директор на ПАК — Горна Оряховица. — В сравнение с миналата година посевите са изравнени, а кореноплодите са стандартизи. Стремим се да създаваме такава организация на прибирането, която да позволява не само да се изпълняват определените графични, но и суровината да стигне най-бързо в завода.

Както винаги и сега успехът на кампанията ще зависи от координацията между производителите, Захарния комбинат и транспортните организации. Спазването на графичните за изваждане на цвеклото придобива решаващо значение, тъй като за захароварите тази година разчитат основно на суровина от окръга. И с общи усилия трябва да бъде постигната голямата цел — получаване на 500 кг била захар от всеки декари засят със захарно цвекло.

Николай ТОМОВ

Велико Търново — Полтава

ПРИЯТЕЛИ С ЩЕДРО ПРОТЕГНАТИ ДЛАНИ

Какво оставиха в КИМ „Червена звезда“ — Дебелец и какво отнесоха със себе си тримата машиностроители от ПО „Дормашина“ в Кременчуг

Някак неусетно свикнахме с близките дружески връзки между труженниците от окръга и от побратимената Полтавска област. Сериозно би се затруднил всеки, който се опита да изброи колективните и индивидуалните договори за съеванение, срещите край тъкачните станове, на комбайните или при струговете и на българска, и на украинска земя.

Традициите и опитът се добиват в практиката, в конкретните дела — тази азбучна истина винаги е била база, на която са се градили договорите между сродните предприятия и регламентирани от тях размени на работници. Но сега, когато установили дружески отношения, КИМ „Червена звезда“ и ПО „Дормашина“ вече успяха да нарушат традицията, да поставят началото на собствен опит, върху който заслужава да помислят всички, тръгнали по верния път на братското сътрудничество.

Всъщност не се случило нищо особено. Просто възникнал въпросът, защо три работни места в единия завод трябва да стоят празни две седмици, докато трима майстори в професията гостуват и работят на стотици километри и защо историята трябва да се повтори след време, само че този път на изпитание да бъде поставен планът на другия завод. Отговорът се наложи сам — размените да се осъществяват едновременно.

Така сега, в същите тези дни, когато стругарят Андрей Цокур, заварчикът Жанна Пустовит и фрезистът Юрий Радченко застават тук, зад машините на българските си приятели, в далечния Кременчуг те — Божко Неделю, Кирил Кънчев и Йордан Александров влагат цялото си умение, за да бъдат техни равностойни заместници.

Вече реализирана, идеята не се нуждае от коментар и очаква своите последователи. Още повече, че този начин ще позволи да бъде увеличена продължителността на взаимните трудови визити — в КИМ „Червена звезда“ е категорично становището, че за толкова кратък срок и ползата от общуването е по-малка.

И все пак дори най-неосетеният в професията на машиностроителя би се възхитил от всичко, което трима обикновени съветски хора показва на тези около себе си. Още от първия ден на правил впечатление наивист на Андрей и Юрий да силно струга и фрезата и да изключват осветлението им веднага, щом като дори за малко се налагало да отложат вниманието си. Така нагледният урок по икономия

та си работа независимо от разреза.

Андрей не се съгласил с тукашната технология за обработка на зъбни козела. Показал своята и веднага станало ясно, колко по-точно и бързо е тя. Подарил и стругарски ножове с тризъбна въртяща пластинка, три пъти увеличаваща производителността. Моделът ще бъде внедрен. Юрий предложил един детайл вместо на фрезата да се изработи на ра

не останали длъжини. Още щом видял, че Андрей се готви да пробива отвори по обикновения начин, Йордан Йончев поставил на машината му специален нож — сарделю. Стругарят с 20-годишен стаж от Кременчуг веднага оценил неговите предимства и после показвал колко тежък от тези инструменти ще бъде на връщане куфарът му. В своя завод двамата ще предложат и видяното тук централно заточ

на енергия послужил за пример на всички, чито машини се въртели и при разговор с приятеля и през една цигара време, и дори при отсъствие от работните места.

Веднъж майсторът по производството Иван Сабелов казал на Юрий, че едната страна на детайла няма нужда от точна обработка, тъй като там след това ще се прави заварка. Съветският фрезист го погледнал изненадан и отговорил:

— Не ме интересува какво ще се прави. За мен е важно, че това ще се приема от контролорите по качеството.

Жанна, която възхитила с безупречните си заварки, убежденно доказала предимствата на бригадната организация в „Дормашина“, където членовете на всеки малък трудов колектив получават равно заплащане за съзнателна

днал, чрез което ще бъде постигната шесторно по-голяма бързина.

Разбира се, нашите също

Естествено изобретено до тук не изчерпва богатството на обменния опит. Нама съмнение, че положителното от трудовото съеванение на всеки от двата завода ще се превърне в практика за другия. И все пак имаше нещо извън таланта, машините, процентите и технологиите. То се чувствуваше във всеки жест, звучеше в гласовете, блещеше в погледите на приятелите от великата братска страна. То остана може би неизказано, но присъствуваше всеки миг и ще остане задълго.

Както винаги между приятели с щедро протегнати длани.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

В дните на асамблеята

Вчера инициативата на Международната детска асамблея за всенародно рисуване върху асфалт събра пред паметника „Майка България“ над 100 деца от Велико Търново — пионери, чавдарчета, възпит

ни на детските градини. Ема Вантева, секретар на общинския комитет на ДКМС и председател на общинския съвет на ДПО „Септемврийче“, поздрави малките художници. Децата на Велико Тър

Среща на дружбата

Клубът на съветските туристи във Велико Търново в средата на юли срещна на специализираната туристическа група от Киев с ръководител отговорният секретар на управлението на Украинското отделение на Обществения съветско-българска дружба Галина Филарова, с ръководството на общинския комитет за българо-съветска дружба и с някои специалисти, заварили висшето си образование в съветската страна.

Секретарят на общинския комитет на Партията Велко Димитров, председател на общинския комитет за българо-съветска дружба, запозна активистите и ветераните на движението за съветско-българска дружба с историческото минало на Велико Търново и с развитието му в годините след социалистическата революция.

Николина ЯМБОЛНЕВА

СВЕДЕНИЕ

за хода на някои селскостопански работи в окръга към 16 август 1979 г. (в проценти)

ПАК и АПК	Изкупуване на цвекло	Договорна площ	Събиране
Г. Оряховица	32	72	25
Павликени	14	78	43
Свищов	17	71	37
П. Тръмбеш	18	72	38
Стражица	7	51	23
В. Търново	18	56	49
Златарица	13	97	19
Елена	—	51	28
Лясковец	34	52	57
Сухиндол	—	18	65
Килифарево	9	31	22

ОБЩО ЗА ОКРЪГА

20 63 37

ново рисуваха на тема „Този свят е и мой“, а жури с председател художника Блатой Иванов отличил и наградил най-добрите творби.

Във всенародното рисуване върху асфалт се включиха и децата от по-големите общини на окръга.

Донка ХРИСТОВА

Лесен ли е българският език ?

Край брега на Янтра — българисти от различни страни • „Велико Търново — град-приказка“ • Думата на участници във Втория летен семинар

вече за това, как се разнава вашата страна, как живеят хората тук, какво мислят за нашия народ и т. н. От 1976 година започнаха самостоятелно да уча езика, а миналата година се записах в курс по български език към Българския културен център в Берлин. Иска ми се да опровергая твърдението на някой, че германците не проявяват стремеж към изучаване на чужди езици. Това може би до известна степен е вярно за по-възрастното поколение, но у младите такава тенденция не се наблюдава. За мен лично езикът не е труден, а настоящият семинар ми помага много за усвояването му.

Рита КОЙВИСТО — преподавателка по полски език в университета в Хелзинки, Финландия:

— Докато преди Втората световна война славистиката беше сравнително добре развита у нас, след това тя за

почна да запада. Сега правим опити да я възродим. Към университета сме създали работна група, която прежда на фински произведени от славянски писатели. От български преведохме коментарите на Станислав Стратиев „Сако от велур“. Аз лично съм превела стихове на Лилияна Михайлова. Досега се занимавах самостоятелно с български език. Помагаха ми познанията по руски, полски и сръбскохърватски, които изучавах в университета. Ползата от летния семинар във Велико Търново е очевидна. За това допринася и създадената добра организация.

Мустафа МУЛЛА — студент по психология в гр. Алжир:

— Знаех много неща за живота и делото на Георги Димитров. Веднъж посетих Българския културен център в Алжир, за да взема книги за него на френски. Тогава

научих, че към центъра има курс по български език. Записах се и вече преминах пет семестъра. Но това ми е не достатъчно, понеже занятията се водят само четири часа седмично. Затова миналата година участвах в Първия летен семинар във Велико Търново, а сега отново съм тук. В началото ми беше трудно, но сега чувствувам, че съм напреднал и изпитвам удовлетворение. Създадени са много добри условия за запознаване с българския език, литература, история и културно наследство. Бяхме на концерт от народна музика, направиха ни впечатление, че у вас фолклорът е жив като някога.

Подобни мисли за българското народно творчество изказах и другите участници в разговора. Със задоволство те споделиха, че вече са научили много български песни и хора. Разказваха за своите интереси и увлечения, за преживяванията от срещите си с България. Но-

В един от фонетичните кабинети е започнал часът по ръководството на старши асистентката от катедра „Западна филология“ Йорданка Крумова.

едно бяха единодушни: не са намерили много нови приятели от различни страни, че се чувствуват като един семейство и че за всичко това най-много са спомогнали благоприятната атмосфера, създадена от ръковод

ството на семинара и българският език, преминал лингвистичната бариера между пратениците от различни кърта на планетата.

Георги МАРИНОВ
Снимка Веселин ХРИСТОВ

Учебната година отдавна е завършила. Отминали са „горещите“ дни на юнската сесия, Утихнаха и кандидат-студентските въжделения. Но за Великотърновския университет „Кирил и Методий“ август не е „мъртъв“ месец. Може би необичайно за сезона, но и сега в учебните зали, по коридорите и на двора е оживено. За втори път университетът гостоприемно е разтворил вратите си за участниците в Семинара по български език и литература за чуждестранни българисти и слависти — втория в нашата страна след софийския. Този път той е по-представителен от миналото годишния по броя на курсистите и на страните, които представители са те. Край бреговете на Янтра са дошли приятели на България от Съветския съюз и Гърция, от Чехословакия и Италия, от Румъния и Холандия, от Унгария, Франция и Белгия, от Югославия, САЩ и Дания... — всичко осемдесет души от шестнайсет държави. Какво ги е довело в България и какви са впечатленията им от нашата страна? Кои ги е накарало да изучават български език и лесно ли им се удава той? Какво мислят за организацията на семинара?

Силвия ПЛЮЧИНСКА — журналистка от гр. Тихи, Полша:

— За мен това не е първа среща с българския език и литература. Завърших българска филология в Ягелонския университет, но това беше преди четири години и затова сега дойдох тук, за да си опресня знанията. Другата причина е, че искам да се занимавам с преводи от български на полски. За мен езикът е труден. Ако не бяха многоглаголиви времена и членуването на имената... Затова с интерес посещавам утвърдените по български език. Доволен съм и от лекциите — можем да чуем изкисни български учени. А литературната програма ни да

ва възможност да се запознаем с много от забележителностите на 1300-годишната българска държава. Посещавахме с друг път вашата страна, но не намирам друг град по-красив от Велико Търново. Истина е, като казвам за него, че е град-приказка.

Зигфрид КЮНЕ — програма мист в изчислителния център към „Интерflug“ — Берлин, ГДР:

— От 1970 година насам в България съм за петнадесет пъти. През време на моите посещения у вас спечелих много приятели — те са първите ми учители по български език. Исках да науча по

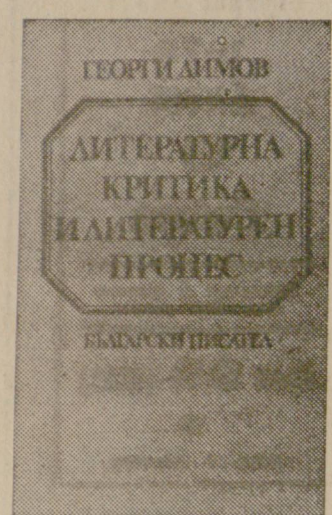
В постигане на многостранните истини

Новата книга на проф. д-р Г. Димов „Литературна критика и литературен процес“ е естествено продължение на неговите десетилетни научни изследвания на закономерно-истински в историко-литературния процес от епхата на Възраждането до наши дни. Той е един от малцината автори, които в литературата ни от втората половина на миналия век до 9. IX. 1944 г. със своята подчертана склонност към концептуално мислене авторът съумява не само да синтезира общолитературните и индивидуално-творческите тенденции, но и да очертае неповторимата оригиналност в „критико-оценъчната дейност“ на такива ярки представители на българската литература след Освобождението като Иван Вазов, Захари Стоянов, Алеко Константинов, д-р Кръстев.

В завидната дълбочина при интерпретацията на отделните творчески феномени се крият и предпоставките за про-

нижковеността в осмислянето на динамичните процеси в националното художествено съзнание. Взел за отправна точка на изследването си „литературно-теоретическите позиции и критическата дейност“ на народния поет Иван Вазов, с безпогрешния си усет на литературен историк и теоретик Г. Димов търси функционалната взаимовръзка „между Вазовите теоретико-критически принципи и нашата съвременност“. Като привлича някои по-малко изследвани и известни ментори от творческото наследство на народния поет, той съумява да очертае контури на народностната концепция, която „лежи в основата на обществено-историческото, философското и естетическото верую“ на Иван Вазов.

Деликатното балансиране между безпристрастния обективизъм и емоционалната съпричастност към нравствено-етичните пориви на народния поет се оказва щастлива предпоставка за пълноценно теоретико-литературно осмисляне не само на върховете, но и на противоречивите моменти в публицитичната и критическата дейност на поета. Вярната интуиция на поета не остава при противоречивостта на частното, а търси и намира винаги типологичното и естетически значимото. Всяка една от включените в сборника статии при тежка и отчуждена композиция. И това не е само формален белег, а ни отвежда

към методологическия подход на литературния изследвател при анализа на тенденциите в критико-оценъчното съзнание от Освобождението до наши дни. Още повече, че при изследването на критическата и публицитичната дейност на дейците на художественото слово се налага да се използва къде по-косяк, къде по-непосредствено комплексният литературоведчески подход. Трансформациите в индивидуалното творческо съзнание предполагат съчетаването на знанията на психолога със анализичността на социолога и естета. Този сполучлив синхрон при дава особена монументалност на статията: „Литературно-критическите позиции на Иван Вазов“, Захари Стоянов —

литературен критик, „Д-р Кръстев — Иван Вазов“. Движението от по-частните творчески и естетически феномени към общите тенденции, на което е подчинена композицията на книгата, предполага включването на двете заключителни статии: „Българската марксистка теоретико-критическа мисъл и проблемите на социалистическата ни литература между двете световни войни“ и „Литературна критика и съвременен литературен процес“. В тях, макар и в различна степен, откриваме съчетаването на конкретно-историческия подход при навлизането в определен литературен период с теоретико-естетическото анализиране на процесите в марксистката литературна критика между двете световни войни. Изследването в хронологичен план се съчетава със задълбочен анализ на делото на такива ярки представители на пролетарската литературна критика като Г. Бакалов и Т. Павлов.

Заключителната статия, която лежи в основата на главните на книгата на Г. Димов, е ценна с общото дилематично постановки за изследване на „познавателната, оценъчната, идеологическата роля на критическата дейност“. Тя е ценна и с поставянето на особен акцент върху виждането в сложната обстановка на „взаимноотнашенствата между обществените политическите движения, художественото творчество и теоретико-критическото мислене“. И може би като поанта не

само на финалната статия, но и на цялата книга стои концепцията за сравнително изследване на сходните процеси не само в съвременните социалистически литератури, но и в „областта на критическата дейност“. „Едновременно разглеждане на тая проблематика покрай всичко друго, ще ни даде възможност да узнаем за пътищата, формите, противоречията при утвърждаване на марксистко-ленинското мислене в областта на литературната критика“.

И ако едно литературоведско изследване е ценно с проблемите, които се анализират и разрешават в него, то книгата на Г. Димов „Литературна критика и литературен процес“ е още по-ценна с актуалните идеи, които маркират бъдещите задачи на съвременното литературоведство и на литературната критика.

И може би точно тогава, когато обобщенията раждат и новите научни проблеми, се раждат и онези благоприятни предпоставки, които определят предметността между едно научно поколение и друго. И точно тези ратционни моменти на талантливия маркираната идея, на посочената перспектива превръщат книгата на Г. Димов в навременна и ценна. Без това, разбира се, да умаловажаваме безспорните му литературни оценки за критическите възгледи на Иван Вазов, Захари Стоянов, д-р Кръстев...

Димитър ВЕЛИКОВ

Културният отдих в курорта

Минералната вода, здравословният климат и красивата природа са превърнали Вонеща вода в един от известните курорти на страната. Курортът е познат още в миналото, но неговото значение нараства едва в годините на народната власт. През всеки един от летните дни тук има над 1000 почивачи, като техният брой е 10-12 хиляди за годината. А добрата материална база позволява през зимните месеци във Вонеща вода да се провеждат национални и окръжни организационни мероприятия.

Отдихът е пълноценен, когато е съчетан с културните потребности на почиващите. Във Вонеща вода този въпрос остава открит, въпреки че тук съществуват всички необходими условия за развитието му. Бедният „асортимент“ от вестници, кино и стотина места, павилионът с няколко книжки, библиотеката и... всичко това трябва да задоволи културните интереси на почиващите.

Много силно се чувства необходимостта от летен кино-театър. Но бедната не е единствено в липсата на театрална сцена. Тя се крие може би другаде. Така на пример художествени състави от окръга станаха известни в цялата страна, та дори зад пределите на родната. А публичната тук, жадна за културни прояви и емоционално подготвена за тях, онеправдано се пренебрегва. Един здраво скопан подиум и една покана са достатъчни да съберат всяка жива душа във Вонеща вода, та и от околните села и махали.

Познати са случаи, когато в селото са идвали художествени състави на лагерна подготовка. Какво пречи на техните ръководители последната вечер примерно да поведат бързоногите момчета и момичета и да тропнат едно хорце на селския мегдан, „те нералната релетия“ да на правят и хората да развеселят?

В селото е приета съвместна програма на обществено-политическите организации за изграждането на обекти с трайно идеологическо значение. В резултат на нейното изпълнение е реставрирана и превърната в музей родната къща на войводата Филип Тотю в махала Гърците. От хрият е монументален ваметник във Вонеща вода. Всяка година къщата-музей посреща над 5000 туристи. По-на

татъчното изпълнение на програмата предвижда създаването на етнографски резерват по течението на Осенарска река. Всъщност тук се рабботи от няколко години с активната помощ на Окръжния исторически музей и Института за паметниците на културата — район Велико Търново. В резервата има 11 обекта, като, дърворезница, тепавица, валевица, караджейка и др. Всички те са реставрирани. Остават тук и там някои довършителни работи по сградите или язове

те. Безспорно е, че етнографският резерват ще има силно въздействие върху посетителите. Какво остава посетителите? Преди всичко да се завърши започнатото, а след това хората да научат за него. Тук трябва да се намеси Българският туристически съюз, като за целта включи обекта в туристическия маршрут, маркира обектите и пр. Неговата намеса е необходима и за организирането на туристическо дружество във Вонеща вода, което да поеме част от мероприятията на културния отдих.

Създаването на условия за пълноценен културен отдих е задача не само на кметството във Вонеща вода. Това е въпрос и за цялата селищна система с център Килифарево. В курорта почиват трудещи се от цялата страна. Някои от тях имат среща с нашия окръг за пръв път. Доколко техните спомени от престоя им във Вонеща вода ще бъдат трайни, доколко те ще помогнат името на окръга да се пронася с уважение и почит по всички кътчета на България, зависи до голяма степен от допира им с духовното богатство на нашия край.

Христо ХАРИТОНОВ

Преди четиридесет години с Марко Марчевски

Беше средата на август 1939 г. Районният комитет на РМС в Килифарево организира излет и среща на ремигрантите от Килифарево, Дебелец, Ялово, Плаково и балканските селища в района на с. Вонеща вода. Беше горещ ден и ние решихме след конференцията да се изкъпем в бистрите води на река Белица.

Предстои ни среща с писателя Марко Марчевски, автора на книгата „Осем години в Съветския съюз“ и с неговата другарка.

Свечеряваше се. Срещата се състоя срещу с. Наювци, на поляната до бороната горичка. Под нас шептеше със светлоструйните си води река Белица.

Горихме от нетърпение час по-скоро да се срещнем с писателя, с автора на прекрасната книга за Съветския съюз, страната, която беше на ша меча.

В уречения час Марко Марчевски дойде със съпругата си. Вечерният хлад предизполагаше към активност и младежка откровеност. М. Марчевски чуваше тежко и затова се наложиха да му задаваме въпросите по-високо.

Слаб, малко сух и като че ли посърнал, от него се излъчваше непринуденост и топлота. Усмишка грееше на лицето му, а с цветистото си словобитие водеше като на сън в мечтаната страна на Съветите.

Той ни разказваше картинно за трудовия героизъм на съветските хора, за Партията на Ленин, за съветските комсомолци, запознаваше ни с огромните успехи и дръзновението на съветската младеж в изграждането на социализма, с мечтата на всички съветски хора да живеят в мир.

Въпросите бликаха от нашите сърца, а отговорите бяха убедителни, точни. Ние се пренесохме в Съветския съюз, заживяхме с тази страна, почувствахме я като наша родина, като наше светло бъдеще.

Свечеряваше се, а никой не искаше да си тръгва. Всички слушахме в захлас чудната повест за великата страна, страна без господари, където народът сам кове своите бъднини.

Разделихме се с тъврдата вяра, че светлото утро на човечеството ще озари и нашата родина. Съветски и български революционни песни огласяха до късно поречието на Белица, а от усмихнатото лице на Марко Марчевски капеха слъзи на радост.

Иван ПЕЯКОВ

Успешна международна изява

От 28 юли до 4 август в швейцарския град Люцерн заседава 64-ия световен есперантски конгрес, на който бяха обсъдени езиковите аспекти на международните организации.

По покана на организационния комитет на конгреса във Вонеща вода на конгресната зала с самостоятелна фотозона жба „Деца на слънцето“, по фойето на конгресната зала светена на Международната

Една от експонираните в Люцерн снимки.

година на детето, се представя ви великобългарският есперантист Здравко Николов. Повод за това високо признание стана неговата самостоятелна фотозона, по време на миналогодишния 34-и световен младежки есперантски конгрес във Велико Търново и особено втората награда на фотоконкурса в рамките на 63-ия световен есперантски конгрес също миналата година във Варна.

Чрез 35 фототабла в Люцерн Здравко Николов е по казал красотата на неповторимите мигове в детския свят, желанието на децата от България и от страните, които той е посетил като есперантист, да живеят в мир и приятелство.

Ето някои редове от книгата за впечатления:

... в снимките, направени с голяма любов и упоритостта на артист могат да се видят рядко срещани съчетания от качествата — от явни улеснения, не принудени, без следа от поза детски състояния, до безупречна аранжировка...

Гастон ВАРНИНГЕН, ректор на Световната есперантска академия — Париж

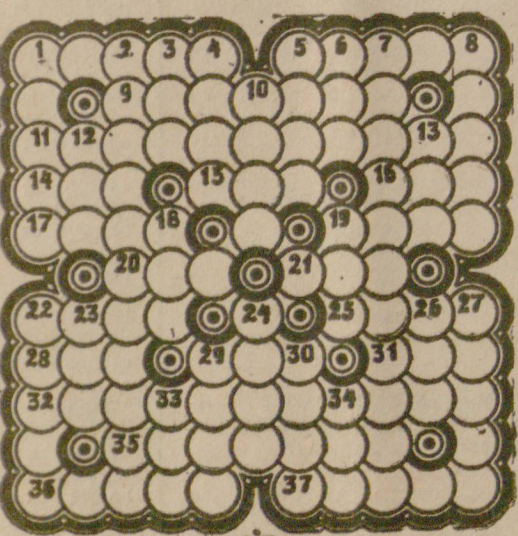
Запознаването със завладяващото изкуство на Здравко Николов е най-доброто досега до казателство за правото да съществуват конкурсите за изкуство в рамките на световните есперантски конгреси...

Чарлз ПАУЕР, постоянен конгресен секретар — Ротердам

„Бях приятно изненадан от качеството и главно от темата на снимките. Радвам се, че по такъв великолепен начин нашият конгрес отбелязва Международната година на детето. На автора желая нови успехи и из даване на албум с неговия творби...“

Ада СИКОРСКА, главен редактор на в. „Хорло де есперанто“ — Мадрид

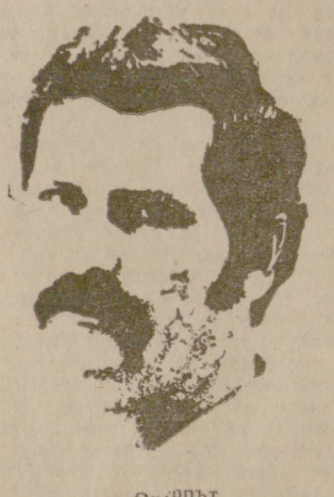
Георги ТРИФОНОВ

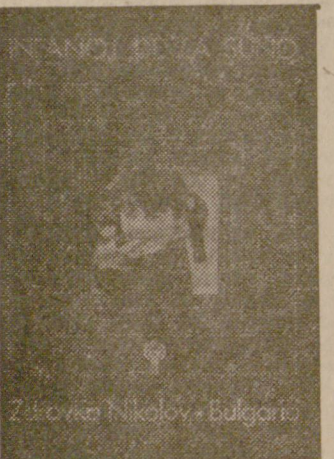
КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Чернокожи хора. 5. Наименованието на древна Гърция. 9. Руски художник пейзажист (1861—1900). 11. Роман от Лев Ч. Толстой. 14. Наш контролен орган в автограница. 15. Южен плод. 16. Излюпено дърво. 17. Инструменти, сечива, оръдия за работа и производство. 19. Огнеупорни металници сандъци за пазене на ценности. 20. Безправен човек. 21. Плодова течност. 22. Голям десетокрак морски рак с вкусно месо. 25. Холило на некомпетент животински крак (мн. ч.). 28. Дълбока медна паница. 29. Широки кости под кръста на човек. 31. Град във Франция. 32. Уред за разпръскане течности на много дребни частици (мн. ч.). 35. Български писател и драматург, автор на пиесата „Пастие“ (1904—1977). 36. Стремително нападение за овладяване противника позиция. 37. Скотовъди в Монголия.

ОТВЕСНО: 1. Вид бананово дърво. 2. Двете имена на съветска драматична и киноактриса, народна артистка на СССР (1898—1973). 3. Силна горещина. 4. Собствено име на български народен поет и писател (1850—1921). 5. Органическо съединение — лесноизпаряваща се течност с особена миризма. 6. Китайска монетна единица. 7. Двете имена на българска драматична и киноактриса, заслужила артистка. 8. Членове на древно племе, нахлули в нашите земи през V век. 10. Държавна в Азия. 12. Пластинка за подковаване на обувки. 13. Ор

Здравко Николов

Плакатът на изложбата.

Здравко Николов е получил покани за участие със свои творби на следващите два световни конгреса — през 1980 година в Стокхолм и през 1981 година в Рио де Жанейро — още едно голямо признание за въдновения труд на нашия съгражданин.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Справочник на читателя

КИНО
От понеделник до неделя включително филмите в градовете на окръга ще проектира:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала — „Скряпалнието“ — 10, 14, 16, 18 и 20 часа; малка зала — „Твърда шапка и картофен нос“ — 13.30 и 17.30 часа; детски филми — 17.30, а в събота и неделя и от 10 часа; научно-популярни филми — Великата отечествена война — „22 юни 1941 г. днина“, „Битката за Москва“ — 15.30 и 19.30 часа; „Искра“ — тел. 2-00-43, „Замразеност“ — 13.30, 15.30, 18 и 20 часа; „Десет септември“ — тел. 2-00-84, „Не се навещай навън“ — 10, 13.30 и 18 часа; „Един павилион на средна възраст“ — 15.30 и 20 часа; актуално кино „Космос“ — „Политика бездействието“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Звездата на нелегал“ — „Когато до теб има мъж“, „Високият рус мъж с черната обувка“, квартал „Калитини“ — „Клетката“, „Петролотърсачките“, профсъюзно кино „Харламови Стоянов“ — „Двете майки“, „Джулия“.

СВИШОВ „Алеко“ — „Ало, Острата брада“, „Прах под сапунето“, „Школадените детективи“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Пробити снимки“, „Дядо кай, каубой“, „Джулия“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Бедният Лука“, „Лизината Елиза“, „Едно време на Запад“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Хлябът на моето детство“, „Извънбрачно съжителство“, „Реванш“.

ПОЛСКИ ТЪРМЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Жената, която лее“, „Черешова гора днина“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 23-42, „Псевдоним „Дора“, „Кръвни братя“, „Ден за мота, любов“, „Как Иванушка Глуша кър чудото търсила“.

СУХИНОЛО: „Тревеност“ — тел. 29-04, „Мигове в кибритен кутияка“, „Алаш“, „Опера на Тачанка от юг“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Освобождението на Прага“, „Текуме“, „Минало свършено“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Блокада“, „Непристойно поведение“, „Ну погоди“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москисарат обвинява“, „Лекарство против страх“.

ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Попстоанов“ — „Бедният Лука“, „Пътят се готви за скок“, „Възржа и много опасен“.

КОНЦЕРТИ
В окръга ще гостуват: Вокално-инструментален състав „Сигла“ — във втория във Велика Търново. Вокално-инструментален състав „Старт“ с Мими Иванова — сряда в Горна Оряховица.

ФУТБОЛ
„А“ РФГ
Локомотив (СФ) — Черноарец; Славен — Спартак, ЦСКА (ГО) — Академик (СФ), Бдин Волю; Лукоорен — Любония (МЗ), Бенковски — Дунали; Д. Ватев — ЖСК-Спартак, Чав дър — Янтра; Локомотив (Др) — Черноарец; Добруджа — Велю; Доростол — Светлавина.

СЕВЕРНА „Б“ РФГ
Академик (СФ) — Септ. славя, Довия — Кърпачев; Локомотив (ГО) — Академик (СФ), Бдин Волю; Лукоорен — Любония (МЗ), Бенковски — Дунали; Д. Ватев — ЖСК-Спартак, Чав дър — Янтра; Локомотив (Др) — Черноарец; Добруджа — Велю; Доростол — Светлавина.

ЕЛИТНА ОКРЪЖНА ГРУПА
Лисковец — Овча могила; Су хинлод — Златария; Джулия — Килифарево; Миналия — Килифарево; Славия — Оряховица — Била черква; Захари Комби нат — Ресен; Добелец — Българско Славово, Полски Тръмбеш — Поликраище; Бутово — Сямола; Стражица — Жесарево.

КЪМ ПРЕУСТРОИСТВОТО НА ОБРАЗОВАНИЕТО — ОТГОВОРНО И ИНИЦИАТИВНО

Политехническият център за трудово възпитание и професионално ориентиране в Драганово — форма за реализиране на детския производителен труд • Образованието — проблем за цялата общественост

Ученицката Лидия Дачева, класирала се на първо място в районните състезания по управление на трактор „Бул гар-ТЛ 30“.

Снимка Николай КАРАНЕДЕВ

Юлският пленум на ЦК на БКП утвърди и прие програмни документи за развитието на образователното дело в България. Те се основават на принципи и насоки, които предвиждат изграждането на многостранно развита личност.

Какво е постигнато и какво предстои на основното училище в Драганово да изпълнява в учебно-възпитателната си работа, свързана с качествено новите задачи на политехническата подготовка, трудовото възпитание и професионалното ориентиране на учениците.

Обединяващо звено във взаимоотношенията между училището и селскостопанското предприятие в Драганово беше изграден през 1976 година Политехнически център за трудово възпитание и професионално ориентиране в областта на селското стопанство. За постигането на целите на обучението и възпитанието центърът има самостоятелна учебна и материално-техническа база, която се състои от: учебни кабинети, стационарен полски стан, учебно-опитно поле и производствено поле на площ 415 дека, селскостопански и други машини.

Предстои да се преустроят вътрешностопанските пътища на учебно-опитното поле и полигон за кормуване на селскостопански машини с необходимата хоризонтална и вертикална маркировка, който може да се превърне в автодром за управление на детски велосипеди, коли, картинги, малогabarитни трактори „ТК-224“ и др.

Дейността на ученическите бригади включва производителен труд на 400 дека площ, овладяване на техника, селскостопанско опитничество, рационализаторска дейност.

През следващата година Политехническият център ще разшири дейността си и в промишления труд. Строи се пристройка към училището с физкультурен салон, столова и блок с 6 помещения за трудово обучение.

Предвижда се трудовото обучение да се провежда на основата на три принципа: за операционно-поточния учебен процес, за интегриране с предприятия и участие в край на продукция. С помощта на предприятията ще бъдат обзаведени кабинети по техническо чертане, лаборатория, шлоесерски цех, работилница по дървообработване, по електротехника, в които ще се оборудват индивидуални работни места. Всички предвидени от програмата по трудово обучение операции с дърво и метал ще бъдат прилагани при изработването на предмети, детайли или възли, необходими на интегрираните предприятия. В изработването ще вземат участие ученици от IV до VIII клас съобразно програмата за всеки клас.

В цялата своя дейност основното училище се опира на подкрепата на директорите на селскостопанския участък, на Завода за възли и детайли за металорежещи машини, на обществеността в селото. По инициатива на общинския партисен комитет през 1976 година беше изградена и функционира единна комисия за сътрудничество между училище, семейство, общественост и стопански предприятия със своя програма. Трябва с удовлетворение да подчертаем, че този орган за превръщането на образованието от затворена традиционна-просветителска система в проблем за цялата общественост тясно се приближава до утвърдения тезисите държавно-обществен ръководен орган, какъвто е училищното настоятелство. Искаме да изразим общото удовлетворение на обществеността в Драганово и от това, че изградените Политехнически център се препоръчва от тезисите при по-нататъшната трудова подготовка на учениците в първата степен на новото политехническо училище.

Трудовата дейност, заложена в програмата по трудово обучение от IV до X клас, може да се реализира само при качествено и ефективно изпълнение на задачите по дървообработване, металообработване, електротехника, тракторно и автомобилно дело, агротехника, обслужващ труд (кулинария, шев и бродерия, машинопис, сметачни машини) и др. За целта са необходими повече от 10 работилници, кабинети, лаборатории с около 15 учители, специалисти и майстори. Всеки ученик трябва да стои и работи на един струг, на една шлоесерска машина, на един тезях, на една шевна машина, да изучава един комплект части от авто мобилен или трактор и други. Или в цеха по металообработване да има 25 шлоесерски машини, в работилницата по дървообработване — 25 тезяха и 25 комплекта инструменти, в кабинета по шев — 25 шевни машини, в тракторната лаборатория — трактор — различни макети и модели, 25 комплекта за отделните машини и системи, да има машинен парк с трактори и автомобили и др. И най-важното — добре подготвени специалисти.

листи и педагози. Може ли да притежава всичко това едно отделно училище? Явно, че не може. Ако това все пак стане, то не е нито икономически, нито педагогически оправдано.

Обикновено в едно осмукласно училище с единични или двойни паралелки работи един учител по трудово обучение и две работилници — по дървообработване (с 5—6 тезяха) и по металообработване (с 5—6 шлоесерски машини без стругове) и малко машинно отделение. Той трябва да има знания и умения за около 10—15 специалности, когото на практика е невъзможно. Същото е и за по-големите училища, където работят по 2—3 учители. Може ли при тези условия да се подготвят учениците качествено за активна трудова и обществена дейност, а системата за трудова подготовка да играе важна роля в политехническото обучение на учениците, да формира готовност и способност за общественополезен труд? Очевидно е, че при такива условия качеството и ефективността на трудовата подготовка и професионалното ориентиране няма да съответствуват на големите задачи, които стоят пред новото политехническо училище. Ето защо е необходимо да се помисли за изграждането на общи политехнически центрове за трудово възпитание и професионално ориентиране в общините.

Новото училище трябва да се създава като учебен комплекс, който да разполага както с класни стаи, така и с необходимите лаборатории, работилници, спортни и битови помещения, условия за научно-техническа, художествена и обществено-политическа изява. В Драганово се разработва проект за нова учебно-техническа и материална база, която представлява елипна територия за обучение, спорт и отдих, намираща се в центъра на селището. Тя включва училището, Политехническият център, физкультурен салон, столова, физкультурен комплекс с игрища за баскетбол, волейбол, хандбал, тенис-корт, лекоатлетическа писта, парк за отдих и разширена и модернизирани читалищна сграда.

Само със съвместните усилия на всички обществени фактори, с отзивчивостта на стопанските ръководители могат да се получат добри резултати в подготовката на учениците в трите степени на новото училище.

Никола ЧОЛАКОВ
директор на училището

Нови книги

Н. Драганов. Два часа преди разсъване. Изд. „Народна младеж“.

Л. Галина. Есен в дъбовите гори. Изд. „Хр. Г. Данов“.

Е. Зола. Разгром. Военно издателство

В. Кирязов. Зараснали рави. Военно издателство.

В. Дранков. Талантът на Шалпин. Изд. „Музика“

Л. Фойхтвайгер. Лисци в лозето. Изд. „Народна култура“.

60 години светско кино

Силата на кинопублицистиката

Когато в 1922 г. в беседа с Линарски, Ленин казва, че „производството на нови филми, проникнати с комунистически идеи, отразяващи съветската действителност, трябва да започне с хрониката“, основните на съветската кинодокументалистика са вече положени. Ожесточените боеве на фронтовете на Гражданската война, борбата за утвърждаване на младата съветска власт са отразени от операторите Тисе, Лемберг, Новики, Ермолов. В първите години след Октомврийската революция първостепенното място на хрониката се определя от необходимостта на киното да се използва като средство за политическа информация и агитация с факти. Кинопериодиката и документалните филми по време на Гражданската война са политическата и художествена школа за първите дейци на съветското киноизкуство. Отражаването на новия жизнен материал постепенно изоставя декларативността и налага нови, убедителни художествени похвати. Кинодокументалистите се насочват към първите социалистически завоевания на съветските народи, като създават така наречените „експедиционни филми“, заснети в различни краища на необятната страна. В края на 20-те години в документалното кино работят 75 оператори и режисьори. Филмите „Великият път“ и „Днес на Есфир Шуб“, „Шеста част от света“ на Дзига Вертов и „Москва“ на Кауфман и Копалин завършват прехода от илюстративността към политическата ангажираност на документалното кино.

През следващите години силата на кинопублицистиката съветските документални филми отразяват индустриализацията, успехите на кооперираното селско стопанство, промените в битата на съветския човек.

С нахлуването на германските войски в съветската страна се сформират фронтови киногрупи, ръководени от изявени кинолетисисти — Роман Кармен, Макаеев, Траяновски, Знаменски. В годините на Отечествена война са създадени 87 документални филма. Десетки оператори загиват на бойните полета, не запазените кадри са запечатани ужаса на войната, съхранили са за поколенията героизма на съветските войни.

Съветските документални филми отразяват и времето, когато страната се свързва от разрушенията на войната. На трудовия героизъм на съветските хора и успехите в изграждането на комунистическото общество са посветени документалните филми „Песните на Русия“, „Трудните пътища на щастието“, „Наши съвременници“, „Човекът от земята“, „Гласовете на целината“.

Сега в Съветския съюз работят над 20 киностудии за хроникално-документални филми, като по мащабите на производството си съветското документално кино заема първо място в света.

Последното постижение на съветската кинодокументалистика е филмът „Великата отечествена“, изготвен под ръководството на големия съветски режисьор и оператор народния артист на СССР Роман Кармен, лауреат на Ленинската и Държавна награда. Той изразява като кинодокументален през 30-те години През 1934 г. заснема пристигането на Георги Димитров в Москва. Годините на войната Роман Кармен прекарва по бойните полета с камера в ръце, за да създаде филмите „Ленинград в борбата“, „Сталинград“, „Отбраната на Москва“, „Дравската битка“. С ярко изразена публицистичност и гражданска ангажираност се отличават творбите му „Съд на народите“, „Сърцето на Ковален“, „Вьетнам“, „Пламтящият континент“.

Филмът „Великата отечествена“ е създаден от Централната студия за документални филми в Москва по поръчка и при участието на американската телевизионна компания „Еър тайм интернешънъл“. Роман Кармен е автор на текста и режисьор на първата и последната серия. Той ръководи и огромния творчески колектив, създал 20-серийната киноопера — над 500 съветски и американски сценаристи, режисьори, оператори, военни консултанти и историци. През 1978 г., малко преди завършване на поредицата, Роман Кармен умира.

Във филма са използвани снимките на 252 съветски фронтови кинооператори, една пета от които са загинали по време на войната, и кинодокументи от архивите на САЩ, Англия, ГДР, ФРГ и други страни. За 20-те серии на филма са използвани четири милиона метра уникални кинохроника. През януари тази година поредицата бе излъчена по американската телевизия и бе посрещната с голям интерес от милиони зрители.

Филмът „Великата отечествена“ е удостоен със специална награда и диплом на 12-я Всесоюзен филмов фестивал в Ашхабад 1979 г., с голямата награда на Международния фестивал за кино и телевизия в Ню Йорк и с главната награда за документални филми на кинофестивала в Майами.

От понеделник, 20 август, в малката зала на кино „Полтава“ във Велико Търново ще се прожектират първите две серии на филма — „22 юни 1941 година“ и „Битката за Москва“.

Георги АЛЕКСАНДРОВ

Новите филми на екрана

Кадр от филма „Скривалището“.

Филмът на ГДР

„СКРИВАЛИЩЕТО“

дело на известния режисьор Франк Байер, е битова драма за проблемите на едно семейство, което се е разделило... Двамата герои — Макс и Ванда са се обичали много, но вече цяла година не са заедно. И ето, че Макс отново чувства необходимост от Ванда, разбира, че техният развод е сериозен грешка, която може да се поправи... С хитрост той успява да остане при бившата си съпруга цяла седмица, да докаже, че възлюбеният му са се променили и че я обича още по-силно. Ванда също си спомня за миналите дни — радости и обиди, и пред нея застава сериозният проблем — дали той е човекът, с когото би могла да започне всичко отново...

Унгарският игрален филм

„ТВЪРДА ШАПКА И КАРТОФЕН НОС“

е една весела, изпълнена с приключения история, предначинена за деца и юноши... За да развеселат болното си приятелче Петърчо, съучениците му решават да организира цирково представление. Но отиването им в зоологическата градина, където искат да запишат гласа на лъв, ги прави участници във важна операция: откриването на крадката и откраднатата маймуна. В търсенето самотелно се включва и продавачът на сладолед Бага мейри, когото момчетата отначало считат за лош човек. Но в хода на „операцията“ момчетата и Бага мейри стават приятели, откриват престъпника и подготвят заедно с клоуна Леополди истинско цирково представление...

ДСО „Мототехника и автосервиз“ — клон Велико Търново

с ъ о б щ а в а,

на своите клиенти, че в магазини си на Беликовско шосе

разполага

с автомобили за свободна продажба, както следва:

- Фиат 125 Р — 8700 лв.
- Москвич 2140 — 5700 лв.
- ИЖ 2125 — 6000 лв.
- ОЧАКВА да получи „Трабант 601“ и ВАЗ 2106 (Лада 1600), ВАЗ 21061 (Лада 1500S), които ще се продават на клиенти, притежаващи депозитни вноски с номера, както следва:
- Трабант 601 — до 3000
- ВАЗ 2106 без избор — до 7000
- ВАЗ 2106 с нарушено лаково покритие — до 8500
- ВАЗ 21061 — до 10000 от великотърновската номерация.

Клиенти, желаещи да закупят от горните автомобили и притежаващи депозитни вноски в рамките на горепосочената номерация, да направят своите заявки на информацията на клон. Справки и преписвания всеки работен ден от 7.30 до 12.00 и от 13.00 до 15.30 часа.

2—2

АПК „Трифон Саралиев“ — Килифарево

търси да назначи

● ДОМАКИН НА СТОЛ.
Зплата по 267 ПМС, Сведения на тел. 609 или 604 — Килифарево.

5—3

ТПК „Дружба“ — Павликени

съобщава

на своите клиенти, че в ателието за „Ремонт на сложна битова техника“ се приемат за ремонт ВСИЧКИ ВИДОВЕ ДОМАКИНСКИ УРЕДИ И ПРЕНАВИНА НА ЕЛ. ДВИГАТЕЛИ на държавни предприятия и частни лица.

Услугите се извършват бързо, качествено и в срок.
Заявки се приемат на телефон 30—02.

5—5

СК „Винпром“ — Лясковец

— термичен цех

и ма

- следните вакантни длъжности:
- Техник-винари, Мъже на сменя за платен апарат — 3
 - Електрокарти жени на сменя — 2
 - Техник-винар дневна смяна — 1
 - Работнички за бутилково отделение на сменя — 6

Заплащане съгласно тарифните ставки.

ОТПКИ „Царевец“, звено „Царевец“

— Велико Търново

търси да назначи

общин работници — товаро-разтоварачи — 5
Справка: „Личен състав“ тел. 2 16-43.

СПТУ по жп транспорт

— Горна Оряховица

съобщава,

че продължава да приема ученици за учебната 1979-80 година от Великотърновски, Ловешки, Разградски, Толбукхиски, Софийски, Пловдивски и Сливенски окръг.

ТЪРСИ

ПРЕПОДАВАТЕЛИ — ИНЖЕНЕРИ със следните специалности:

- „Мрежи и централи“ — за преподавател по специалните предмети на курса „Електроенергия“ (контактни мрежи и подстанции) — 1.
- „Експлоатация на жп транспорт“ — за преподавател по специалните предмети на курса „Гаров кабинетен маневрен оператор“ — „Устав на железниците“, правилници, организация — 1.

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ:

- МАЙСТОР учебна работилница — шлоесер с правоспособност за електрожеи — 1.
- МАЙСТОР учебна работилница — дърводелец — 1.
- ЧИСТАЧКИ за класни стаи и общежитие — 2
- ПААЗАЧ — 1.

Залпата съгласно щата. Всички служители получават правата за безплатно пътуване по БДЖ. За справки: тел. 5-63-44, 5-75-58, жп телефони: 39-50, 39-52, 39-53.

4—1

МЪТНИ ВОДИ

През първата десетдневка на август върху земята се изля много вода и реките по текоха мътни.

Риба се лови в мътни води — казваха си тогава рибаците и клекнаха край водните площи да си опитат късмета.

Тъй, ама с клекане можеш само риба да ловиш. Не можеш по такъв начин да изпълиш примерно един произволствен план. Изключено е. Ето в Завода за строително стъкло — Елена, в Завода за радиатори и Завода за

вепнапе и амбалаж — Стржища хората клекнали край машините и съоръженията десетина дни. През това време някои може да са мръднали насам-натам, други (да предположим) може карти да са играли, а икономистите отбелязвали в съответните графи — „текущи престои“. Обаче (и обективно, и субективно погледнато) от тези текущи престои като мътни води потекли загуби на на родни пари — в еленския за вод за 200 000 лева, в стражиските — съответно за 724 000 лв. и 29 000 лева.

Пък такива мътни потоци и поточета техника и на други места. Тека и влекат за губи от бракувана продукция, нереализирани проценти от производствената програма, В Завода за запамятави устройства — В. Гърново откънали 2000 лв. за губи от брак, в Завода за

инструментална екипировка — Дюла Оряховица — 4000 лева. По причина свързани със състоянието на оборудването в пет промишлени предприятия, и по организационни причини в други четири пък не е била произведена продукция за 264 000 лева...

А бе, ако търсим причини — казват рибарите, — причини много. Майсторът трябва тука и упорито постоянство...

То си е така, но стопанската дейност не е като рибарлъка — в мътни води висока ефективност нито се лови, нито се въди.

Бай ДАН

Въобще не мислете, че става въпрос за някакъв откраднат влак, тръгнал по посока на границата и след серия драматични събития, намерен отново. Нашата работа няма нищо общо със сценария на безизвестния филм. А ако все пак има нещо откраднато, това са изчезналите във времето финансови средства, които са съжаление никога не ще бъдат върнати.

Всеки влак, както знаем, се състои от пътнически или товарни вагони. Товарните вагони са ценни не само като материални стойности, а и като средства за пренасяне на товари. През многобройните превозване на товари те изпълняват своята стойност и започват да възпроизвеждат нова. Такава е логиката на оня механизъм, без който никаква икономика не може да върви напред. Но така се случва, и то не рядко, че след като не се разтоварят навреме товарите от вагоните, се получава нещо като кражба... От една страна, дегуба на вагоните, които се начислява по съответния ред, и от друга — стоката, която не стига навреме до потребителя. Когато се открадне например магаре, то все пак собствеността му има известна надежда, че ще може да си получи магарагето обратно, тъй като ще бъде открит злосторникът, който, ако случайно е опекъл магарагето на кюфетата, ще извади пари от джоба си и ще заплати стойността на магарагето (не на кюфетата). Но когато един вагон се рее с десетки дни по различни коловози и никой не знае къде е и какво вози този вагон, верооятността да бъде открит злосторникът е много малка. Вагонът е загубил вече от ненавременното разтоварване стотици работни часове от времето и те няма да бъдат заплатени от ни кога.

На товарна гара — Горна Оряховица например от това време се краде доста сполучливо. Ето вагон № 19706450 е успял да пристигне юли 29 юни на гарата, а е разтоварен на 30 юни. Вагон № 15059189, натоварен с боя, е пристигнал на 16 юли и благополучно се е освободил от стоката си на 30 юли. Сравнително с първия случай — доста бързо... Но не е така работата с вагоните, чийто товар трябва да бъде претоварен на други вагони. Вагон номер 15049526, натоварен с нектар в Санданево, трябвало да бъде претоварен на Горна Оряховица на друг вагон, който да замине за чужбина, но така е „обработен“, че е престоял на гарата 44 дни, а на вагон 14706365, натоварен с фавер от Троян за Стара Загора и подаден за „обработка“ на 9 юли, са успели да му откраднат цели 52 дена. Комуто трябва фазер, да иде с камини да си го вземе... Вагон № 15059236, натоварен на гара Русе — изток, на път за Стара Загора е чакал претоварване 47 дни. И това са само няколко примера. Много би станало, ако цитираме всички откраднати дни и часове на товарна гара — Горна Оряховица.

Съвсем естествено изниква въпросът, кой краде от времето на вагоните? Когато се разбере, че някъде няма добра организация, каквото и да се прави за оправяне на работата, излиза аловата работа... Разтоварването на вагоните се извършва ръчно и с различни механизирани способи. Клиентите са сключили договор да разтоварят стоката си, но това, ако го правят, е само през делнични дни, и то до 16.30 часа — в събота и неделя вагоните си губят времето, защото никой не иска да губи своето... Разтоварната механизация често се поврежда. За ремонта и има осигурена нова сервисна работилница, но някои от монтерите предпочитат да ремонтират частни коли, отколкото държавните машини. И са си прави хората, като няма кой да им каже, че държавата губи от тяхната дейност... Пратките, които все пак са разтоварени на гарата, са в много лошо състояние. Навсякъде задръстено с палети, каси, с бутилки, с външни машинни части, пълни и празни контейнери, шасита, каменни блокове, ремаркета. И като връх на цялата тази работа, маневрената служба не работи в необходимия за разтоварната дейност график. Вагоните се подават на гарата, когато е удобно на службата, а знае се, че без маневрен локомотива нищо не може да се направи. Я вървете да бутате на ръце тези вагони, че да ви видим хала!...

С това естествено са запознати маневристи и те се надуват. Хората си тежат на мястото... И ако от началото на тази година се направи съвсем малка сметка, ще се констатира, че е откраднато времето на толкова вагони, които биха образували един влак, дълъг няколко километра. Много интересен влак, но такъв влак едва ли са сънували началникът на товарна гара или другарите от секцията по товаро-разтоварна-експлоатационна дейност.

И когато кажат, че няма вагони за превозване на товарите на съответните предприятия, не вярвайте. Вагони има, но голяма част от тях са „откраднати“...

Иван БОЖИЛОВ
по материали на Вългодия
комитет на ДНК — гара
Горна Оряховица

Деца с мустаци

От Международната детска година с привилегии се ползват и част от младежите в Ново Горице. Сега там е весело и младежите са много. Нали лятото е за гостуване при баба и дядо. С дъщеря бика носталгия по отлетяло детство те често се заиграват на купчинката пясък, бръмчат като леки автомобили, играят си на криеници. След като сами не могат да си създадат развлечения, те се възползват от готовите придобивки на детската година. За разлика от децата тяхната смъна започва от 23 часа, когато хората вече са си легнали. Отиват на детската площадка да се полудят, да си попеят...

Тук се срещат разнообразни инициативи. Едни пробват акробатичния номер скок от люлка с приземяване по нос, други катерене по тава

рец, трети прескоки-ограда. Търсят младежите изгубената червена шапчица в гъбата, където всички на куп я разгледат като дяволата ръкавица. На пързалката е още по-весело. Пързалката се извършва по двойки върху динени кори. На сутринта могат да се намерят много разхвърляни отпадъци, разхвърляни уреди и, разбира се, ни става ясно, че заичените то бляло се е превърнало в хипопотам. От среднощното надпаване и библикането на леките автомобили, както и дискоритните на откриване на хората от околните къщи им се доплаква, но какво да се прави? Нали сега е годината на детето и защо тези вдетияни младежи да не ползват обилните на децата. Та и „децата“ са си деца...

Ж. БИСТРИЧКИ

В с. Готованци

От старите методи в наше село

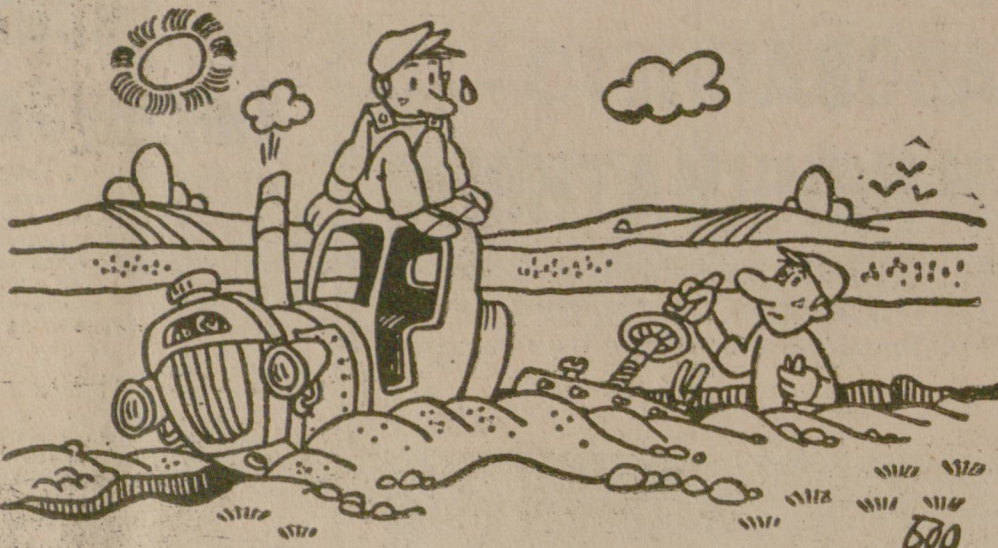
има вече ни следа — въвеждоха даже бригадна организация на труда: работата сме оставили цялата на бригадирите, нас пък само на частното може да ни дирите.

Борис ЦВЕТАНОВ

Петър БОРСУКОВ

ОРАЧИ

— Може с дълбоката оран да не сме добрее на ширини и дължина, но ще я докараме от дълбочина!...

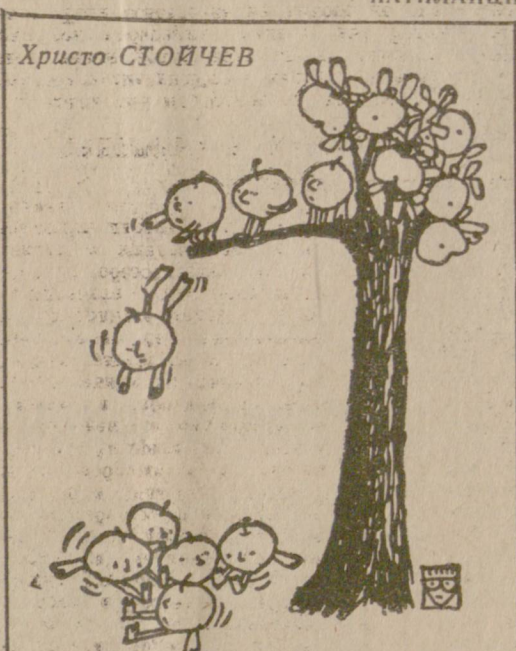
ИЗПИТАНИЕ НА ЧУВСТВОТА

Гордостта от собствени труд е типично човешко чувство. Предназначението на уредната та пред парадния вход на химическия комбинат „Свиноза“ — Свищов, ален на първенците е да предизвика именното такава гордост у трудовете хора. За по-недостатъците дори е поставена табелка „Наша гордост“. Само че „гордостта“ на комбината аместо да се гордее изпитва голямо неудобство, граничещо със срам, при вида на фотографските изображения на своите ликове. Авторите на проекта и изпълнението на алята изгледа са работили по мето да „оставят си ръцете“. Не брезно изработените фотопортрети силно са деформирани от природните явления, а от дъждовната вода портретите са така обезобразени, че приликата с живите хора е извървено далечна и почти не реална.

Д. АЧЕВ

СВЕТЛИНА В „КАЦАТА“

Гледали сме мотористи в каца по панайрите, изсипвали сме джибри в каца... Но едва ли сме забелязвали колко ярко светят лампите по сред бял ден в бирария „Кацата“ във Велико Търново. Това осветление на никого не прави впечатление, защото там се пие бира, а не се броят звездите. Колкото пъти минавам от там, лампите в двора постоянно светят. Разбирам, че такава е наредбата на за нощно време. Но едва ли това е изпълнение на министерското постановление за икономии на електроенергията.

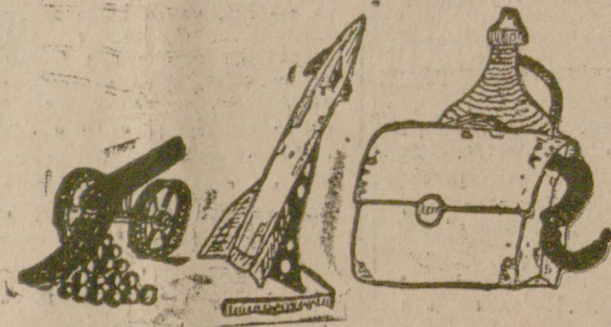
Лятно-есенни игри

Радой ГЕРДОВ

— Дайте ми една с по-хлъзгава кора...

Стефан Ив. ДИМИТРОВ

Оржия

Прочетено и дописано

„Хелзинки е град, където навсякъде може да се чуе музика — и в ресторанта, и в таксито, и дори в градския рейс — нежна, тиха, отморваща музика. Един единствен път вечеряхме в ресторант, където оркестърът неудържимо гърмеше и павицата шеше да си скъеа жилите от викане. Не издържахме и си тръгнахме. Минавайки край масата на оркестъра, чуехме звуците българска реч. И сега се питам — шо за парадокс е това, петнадесет години борба срещу шепи оркестранти в ресторантите у нас, а резултатът е кажи-речи никакъв!“

Като прочетохте горното в „Социологически преглед“, издание на БАН, бр. 2/1979 г., написано от Марко Семов, се сетихме за наскоро проведеното във Велико Търново съвещание по проблемите и състоянието на оркестрите от заведенятия за обществено хранене в окръга. Но явно, някои си останаха глухи за изнесеното на това съвещание, затова се налага да им продухаме ушите със следния ушераздителен факт:

Опит ... с нерви

За място на втория опит е избран парк-хотел „Стадиона“. Времето също е подбрано по най-добрия начин — между 20 и 23 ч. всяка вечер. Но тук, изглежда, трябва да се чака доста за крайния резултат, защото опитът се провежда вече два месеца и няма изгледи да бъде прекратен. Единствен и засега постоянен участник е есдраният състав към ресторанта, който има за цел да се грижи за приятното прекарване на посетителите на заведенито. Още от началото на летния сезон обаче бе решено да се експериментира и с нервите на гражданите от околните квартали — за целта оркестърът започна да свири на терасата с възможно най-пълно усиливане на уредбите. И волю-неволю жителите на близо половината от старопрестояния град станаха участници в този опит.

Ще си позволим, като участници в този опит, да направим едно предложение. Не е ли възможно и съставът на ресторанта „Янтра“ да зазвучи по същия начин. Така ще се обхване целият град. Защото поне досега експериментът в парк-хотел „Стадиона“ не дава резултат.

Но докога опитите с нервите на гражданите ще продължават?

Наблюдавал опитите:
Григор НИКОЛОВ

ПОДРАЖАНИЕ
Още пеленаче,
ко за дънки плаче.
Драгомир ПЕТКОВ

Телевизия

СЪБОТА — 18 АВГУСТ

10.00 — БТ за Интервизия: „Единство, творчество, красота“, Общонационално открито на Международния фестивал на детското музикално изпълнителско и композиторско творчество — директно предаване; 12.00 — „По хълмовете на времето“ — документален филм; 1975 година; 13.00 Информационен дневник; 13.30 — „1300 и 35 от тях“; Програма за Варненски окръг; 14.00 — „Омалъгосанет ламба“ — полски сериен телевизионен филм — I епизод; 15.00 — Фолклор от Веллинградско; 15.35 — „ПУЛС“ — журналино предаване за малекта; 16.15 — Режани; 16.25 — „Цветете на Родона“ — документален филм; 16.50 — БТ за Интервизия: „Единство, творчество, красота“, Репортаж от Международния фестивал на детското музикално изпълнителско и композиторско творчество — директно предаване; 17.00 — По писма на зрители; 17.30 — Новини; 17.40 — Балетен концерт; 18.25 — „Филмо и Мислене“ — български телевизионен филм — I серия; 19.30 — БТ за Интервизия: Дневник на Международната детска асамблея „Знаме на мира“; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 23.30 — „По хълмовете на времето“ — документален филм; 1976 година; 21.20 — „Жената зад шаяла“ — чехословаки сериен телевизионен филм — VI епизод; 22.05 — Забавна програма; 22.50 — „С „Тивия“ около Европа“; Белгия; 23.00 — Новини; 23.10 — „Омалъгосанет ламба“ — полски сериен телевизионен филм II епизод.

ВТОРА ПРОГРАМА

16.30 — ТВ университет „АГРА“ — 19 предаване; 17.30 — БТ за Интервизия: „Единство, творчество, красота“, Международен фестивал на детското музикално изпълнителско и композиторско творчество — директно предаване; 19.00 — „Прозрачни води“ — научно-популярна програма; 19.25 — Режани; 19.30 — Международен турнир по пуване „Дружба“ — репортаж от гр. Сандански; 20.00 — „Среши“ — програма на ТВ Пловдив; 20.30 — Футбол „Тракия“ — „Славия“ — репортаж от Пловдив; 21.30 — Човекът до теб; — „Искри от общи“; 21.55 — Новини — БТА; 22.05 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 19 АВГУСТ
9.00 — ТВ университет „АГРА“ — 20 предаване; 10.00 — БТ за Интервизия: „Единство, творчество, красота“, Международен фестивал на детското музикално изпълнителско и композиторско творчество — директно предаване; 12.00 — „1300 и 35 от тях“; Бързи, смели, смъртни с участието на чавдарчета и пионери от гр. Варна и Международния пионерски лагер „Г. Димитров“ — Краево; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — „1300 и 35 от тях“; Програма за Варненски окръг; 14.30 — II и III карти на операта „Дон Жуан“ от Моцарт с участието на Владимир Панкратов — носител на I награда на VII Международен конкурс за младши оперни певци „Софиев“; 16.10 — „1300 и 35 от тях“; Програма за Варненски окръг; 17.10 — БТ за Интервизия: Дневник на Международната детска асамблея „Знаме на мира“; 17.35 — Лека нощ, деца!; 20.00 — Панорама; 21.00 — „31-ви юни“ — съветски игрален филм II серия; 22.05 — „С „Тивия“ около Европа“ — филм; 22.15 — Новини; 22.35 — Спортен екран.

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — БТ за Интервизия: „Единство, творчество, красота“, Репортаж от Международния фестивал на детското музикално изпълнителско и композиторско творчество — директно предаване; 19.00 — „Фантазия от дърво и пера“ — научно-популярна програма; 19.20 — Изис торията на световната култура: Римски мозайки от нациите през I-IV век; 19.45 — Режани; 20.00 — „Атлас“ — Механику; 20.30 — Международен турнир по пуване „Дружба“ — репортаж от гр. Сандански; 21.30 — Новини — БТА; 21.40 — Панорама.

ПОНЕДЕЛНИК — 20 АВГУСТ

17.30 — Новини; 17.40 — „Единство, творчество, красота“ — международен преглед на детското музикално изпълнителско и композиторско творчество — директно предаване; 18.00 — „1300 и 35 от тях“; БТ за Интервизия: Дневник на Международната детска асамблея „Знаме на мира“; 18.45 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.35 — „1300 и 35 от тях“; Откриване на програмата, пълноценна на Пловдивския театър; 22.35 — Детски филм: театър: Престъпникът и капката“ от Коста Странджев — постановка на Пловдивския драматичен театър „И. В. Масалитинов“; 22.05 — „С „Тивия“ около Европа“; Португалия; 22.50 — Новини.

ПРОДАВАМ „Москвич 408 И“ В. Търново, ул. „Алфонс войвода“ № 9 — Милко Александров, тел. 2-32-14 — след 17.30 часа

ТЪРСЯ жена за гледане две годишно дете — В. Търново, ул. „Ален мак“, бл. 3, вх. 6, етаж II, ап. 5.

ПРОДАВАМ „Школа 100“ — Никола Мошев, с. Старе ри, тел. 77 от 7.30 до 17 ч. са

ПРОДАВАМ ново пиано — В. Търново, „М. Габровска“ — 4, вх. 4, Ж. II етаж, сем. Неделчеви, след 19 часа

ЗАМЕНЯМ едностепен апартамент в Хасково срещу та къв или къща във В. Търново, Справка В. Търново, ул. „В. Сребров“ 2 вх. Б. ап. 20 — сем. Миланови

ПРОДАВАМ „Трабанти 601“, Велико Търново „Мармарийска“ 20 — Александрови.

СТУДЕНТСКА книжка факултет № 2095 ВТУ на Юлия Владимировна Върбанова — невалидна

ПРОДАВАМ „Жигули“ гр. Лясковец, ул. „П. Караминчев“ 7 А — Стоянови, тел. 21-98.

ИНДЕКС 2101